

Maaspost interview

Maastrichtse
doorkruist Amerika met de fiets

- MAASTRICHT - 22 juli 2009

Dat een reis maken niet hetzelfde is als vakantie vieren, ondervond de Maastrichtse Aimée van Lijf tijdens haar verblijf in Amerika. Samen met haar Rotterdamse vriend fietste ze van oost (Miami) naar west (San Francisco). Een tocht van 8500 kilometer.

Dergelijke afstanden leg je normaalgesproken met een vliegtuig af en als het niet anders kan, kies je voor de trein of voor de auto. Voor Van Lijf en haar vriend ligt de zaak toch iets anders. Ze zijn fervente mountainbikers, die allebei al langer een wereldreis wilden maken. Het lange-afstand fietsen kwam daar later bij. De Maastrichtse noemt het een 'uit de hand gelopen hobby'.

Zo fietste het duo al eerder van de Middellandse Zee naar Maastricht. Met de voorbereiding zat het dus wel goed.

"Het is niet zo dat we in Amerika zes maanden aan één stuk hebben gefietst. We hebben de route in etappes verdeeld. Daar zaten hele zware dagen bij en dan legden we maar 30 kilometer af. Maar er was ook een dag dat we veel berg af reden met de wind in de rug. Dan leg je ineens 167 kilometer af," vertelt Aimée.

Vrije dagen werden gebruikt om de omgeving te verkennen en te ontspannen.

De reacties van de Amerikanen op de twee fietsende Nederlanders liepen uiteen.

"Eigenlijk kregen we twee soorten reacties. Er waren mensen die het echt "sjiek" vonden dat we zo'n lange tocht maakten. Het zijn wat dat betreft toch prestatie-gerichte mensen. Velen van hen stonden altijd klaar om te helpen. Onvoorstelbaar hoe vriendelijk die mensen waren. Maar er waren ook mensen die ons totaal voor gek verklaarden. Veel Amerikanen zijn zelf niet in meer dan in een paar staten geweest."

Onvergetelijk

De Maastrichtse, die tegenwoordig in Den Haag werkt en in Rotterdam woont, vindt het moeilijk zo een paar memorabele momenten op te lepelen.

"Wat me vooral bijstaat is hoe diep je soms moet gaan tijdens het fietsen. Af en toe was het echt afzien."

Maar ook de hitte van Death Valley staat de Maastrichtse nog helder voor de geest.

"Dat was echt zo'n vijandige omgeving, alsof je op een andere planeet bent. Die hitte zal ik niet snel vergeten. Het was daar bijna 50 graden Celsius."

Van Lijf kreeg ook nog een deel van de gekte ronds de dood van Michael Jackson mee.

"Je spreekt alleen maar Michael Jackson fans. Je ziet wat voor ster die man was. De grootte van dat hele gebeuren heeft me wel gepakt."

Toch waren er ondanks of juist dankzij het Amerikaanse landschap en de inwoners momenten dat er terug werd verlangd naar Nederland en Maastricht in het bijzonder.

"Als je ergens anders bent, ga je sowieso meer nadenken over de plek waar je zelf vandaan komt. Je denkt aan hoe goed het thuis is en wat je er allemaal kan krijgen. Zo heb in ontzettend verlangd naar een lekker stuk vlaai," vertelt ze lachend.

Na 8500 kilometer was het eindpunt in zicht: San Francisco.

Terug in Nederland hebben Aimée van Lijf en haar vriend de tijd om nog eens terug te kijken op alle ervaringen. Dan valt vooral het totaalgevoel op.

"Je leeft hier een half jaar zo intensief. Ik heb nu de levenservaring opgedaan waar ik anders tien jaar over zou hebben gedaan. Iedere dag was anders. Er ging geen dag voorbij zonder dat er iets bijzonders gebeurde. Dat zou ik in het normale leven ook wel willen nastreven."

Een nieuwe fietsvakantie is voorlopig nog niet gepland.

"We hebben het er weleens over gehad, maar we zijn heel voorzichtig om daar iets over te zeggen. We zijn nu vooral

heel blij dat we het gehaald hebben. Een reis is nog geen vakantie."

Sjoerd Duijkaerts